

Dieblif. Den Tanke, de Herrer have gjort sig til Talsmænd for, vil absolut voge mere og mere. Jeg tror, at det er meget urigtigt set af den høitærede Justitsminister, naar han mener, at vi ved at billige disse Bestræbelser — eller om ikke just i denne Form, saa i en anden og bedre — faae saadanne Bestemmelser gennemførte, at vi derved ville svække Ægtefædet og mindregjøre Forskjellen mellem ægte og uægte Børn. Det tror jeg paa ingen Maade. Jeg tror snarere, at det bliver en Bestemmelse, der giver Folk et ret Begreb om Forskjellen mellem Ægte og Uægte, men dog en Forskjel, der ikke i den Grad tillader en Fravigelse fra den almindelige Samfundsorden, saa at man i Stedet for Ægtefæd kan hengive sig paa Lykke og Frømme til Hvadsofhelst, uden Ansvar og uden Følger. Det er det, man maa søge at forhindre, og idet man søger at forhindre det Sidste forekommer det mig, at man bringer Æstertanke hos mange, maaste ellers løse Medlemmer i Samfundet, om dog ikke Samfundet har Ret, naar man hævder Ægtefædet som det Ægentlige, Blivende, Varige, og som det, der bør beskyttes som Grundlag for vort Samfundsliv. Jeg tror derfor ikke, at den høitærede Ministers Betragtning vil være rigtig. Jeg tror tværtimod, at det, der her tilstræbes vil komme til at gaa lige i modsat Retning, baade i sin Virkning og efter sit eget Indhold.

Ordføreren (M. Sørensen): Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds. (Berg) antede over eller var ikke forniøet med, at Udvalget ikke har givet de Vædringsforslag sin Tilslutning, som ere stillede af det ærede Mindretal i Udvalget. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds mente, at det derigjennem dog vilde have været et Fingerpeg om, at i den Retning ønskede man, at Udviklingen skulde gaa her i Landet. Det vilde saaledes have været en Slags Attest for, at vi her i Landet staa paa Sædelighedens Standpunkt, og ønskede det udviklet videre i den Retning. Jeg tror ikke at vi behøve i det Hele at give os en sllig Attest, og saa vil jeg sige til det ærede Medlem, at selv om jeg kan være enig med det ærede Mindretal i mange af dette Grundbetragtninger følger ikke deraf, at jeg kan være med til at støtte og anbefale Thinget at stemme for det ærede Mindretals Forslag. Jeg kan for mit personlige Vedkommende indrømme, at jeg sympathiserer med det ærede Mindretal i den Kamp, det vil føre mod Uædeligheden her i Landet, og jeg ønsker det al mulig Held og Lykke i denne Kamp; men derfra til at være med til Vædringsforslag, hvoraf enkelte efter min

Mening ikke ere rigtig til at forstaa, medens der er andre, man ikke billiger, er der et stort Spring. Det, det ærede Mindretal vil, er at hæmme Uædeligheden her i Landet ved Hjælp af Love. Der er Noget i den Tanke, men det ærede Mindretal er ikke Opsfinder deraf. I saa Henseende haves der Bestemmelser fra Christian den 5tes Tid og forøvrigt endogaa fra før hans Tid. Naar Christian den 5tes Lov 6te Bog 13. Kapitel begynder med: „Hvo nogen Kvindeperson beligger bøder til sit Herfald 24 Lod Sølv og Kvindepersonen 12 Lod Sølv, og stande begge til offentligt Skrifte“, ja saa have vi her den Bei, det ærede Medlem tænker sig at gaa, nemlig at sætte Straf for Sligt. Jeg ser ikke saaledes paa denne Sag, at jeg mener, vi med denne Lov for Die i Grunden skulle søge at straffe. Jeg er ikke med til den Side af det ærede Medlems Stilling — den fremgaar tydelig af, hvad der siges i Betænkningen, og den skinnede ogsaa tydelig frem igjennem hans Foredrag — nemlig at vi skulde straffe. Men naar det ærede Medlem tilsigter at ville gjøre begangen Uret god igjen, saa har det ærede Medlem min Tilslutning, det vil sige naar de praktiske Forslag, det ærede Medlem kommer med, ere saadanne, at jeg kan tiltræde dem. Jeg tror imidlertid, at han i sine Betragtninger og i sin Kamp for Sædeligheden gaar temmelig vidt. Naar det ærede Medlem saaledes i Betænkningen skriver, at allerede under Svangerfæstiden er det Faderens Pligt at værne om Fostret, og saa vidt muligt hjælpe — her staa virkelig hjælpe — til at Barnet kan fødes uskadt, saa tror jeg virkelig, at det ærede Medlem under sine forøvrigt meget prisværdige Bestræbelser stiller vel store Fordringer til Børnefaderen. — Jeg skal derefter kortelig omtale enkelte af det ærede Mindretals Vædringsforslag for netop derigjennem at motivere, hvorfor jeg kan være enig med ham i mange af hans Grundbetragtninger og dog uenig med ham med Hensyn til den praktiske Gjennemførelse deraf. I Vædringsforslag under Nr. 1 begynde vi først med, at Moderen skal findes. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgtreds (C. F. Larjen) talte under Sagens første Behandling en Del om, at Moderen er given, hende har man strax; men man ser, at det ærede Medlem fra Svendborg (Lang) er klogere end som saa; han veed, at det er en vanskelig Sag. Han veed, at ude paa Frederiksberg er det Frakernerne, som faae Børn, og Tjenestepigerne, som skulle give Navn til. Derfor har det ærede Medlem strax fra Begyndelsen af slaaet fast, at der skal være en Slags Un-